

Schemat odrobaczania dorosłych kotów

Kot przebywa tylko w domu

Ryzyko zarażenia stadiami inwazyjnymi robaków jest niskie, zjedanie gryzoni mało prawdopodobne

Grupa A

Wykonać badania kału 1-2 razy do roku (i odrobaczać w zależności od wyników) lub odrobaczać 1-2 razy do roku przeciwko nicieniom

Kot swobodnie wychodzi na zewnątrz

Ryzyko zarażenia stadiami inwazyjnymi robaków jest wysokie, zjedanie gryzoni wysoce prawdopodobne

Grupa B

W celu zminimalizowania ryzyka wydalania jaj *Toxocara* i *Taenia* wykonać badania kału przynajmniej 4 razy do roku (i odrobaczać w zależności od wyników) lub odrobaczać przeciwko nicieniom i tasiemcom* przynajmniej 4 razy do roku

(*zarażenia *Taenia taeniaeformis* są częste, natomiast koty sporadycznie wydalają jaja *E. multilocularis*, w związku z tym ta inwazja nie ma istotnego znaczenia epidemiologicznego)



- Zabiegi odrobaczania powinny zawsze odbywać się za poradą lekarza weterynarii. Regularne badanie kału, jak sugeruje się dla grup A i B, stanowi dobrą alternatywę dla standardowego odrobaczania..
- Jeżeli nie można jednoznacznie ocenić ryzyka dla zwierzęcia, powinno ono być badane lub odrobaczane co najmniej 4 razy do roku. Badania wykazują, że odrobaczanie 1-3 razy do roku nie zapewnia wystarczającej ochrony. Odrobaczanie co 3 miesiące nie eliminuje możliwości wystąpienia zarażenia patentnego.

Schemat odrobaczania kotów

Nicień sercowy (<i>Dirofilaria immitis</i>)*		Tasiemce			Nicienie				
Podróż na tereny endemiczne dla nicieni sercowych lub przywóz z tych terenów	Koty żyjące na terenach endemicznych dla nicieni sercowych	<i>Echinococcus multilocularis</i>	Infestacja pcheł (wektor <i>Dipylidium</i>)	Kot zjada surowe mięso/wnętrzności, poluje	Koty w domach, gdzie są dzieci poniżej 5 roku życia lub osoby z obniżoną odpornością	Koty w warunkach zwiększonego ryzyka zarażenia: wystawy, hodowle	Kotki karmiące	Kotki ciężarne	Kocięta
Leczenie profilaktyczne nie później niż 30 dni po rozpoczęciu podróży i do 30 dni po ostatnim powrocie, w odstępach miesięcznych.	Leczenie profilaktyczne z użyciem makrocyclicznych laktamów w odstępach miesięcznych podczas okresu aktywności komarów.	Koty sporadycznie wydalają jaja <i>E. multilocularis</i> , w związku z tym inwazja nie ma istotnego znaczenia epidemiologicznego.	Leczenie jednokrotne po stwierdzeniu infestacji.	Od kotów bez nadzoru powinno się badać próbki kału co najmniej 4 razy do roku (decyzja o leczeniu w zależności od wyników) lub odrobaczanie co najmniej 4 razy do roku.	Zależnie od oceny ryzyka, planowe odrobaczanie raz w miesiącu lub badanie próbek kału raz w miesiącu i odrobaczanie w zależności od wyników.	Leczenie dwukrotnie: nie wcześniej niż 4 tygodnie przed i 2-4 tygodnie po imprezie. W hodowlach planowe leczenie co 4 tygodnie lub badanie próbek kału co 4 tygodnie i leczenie zależnie od wyników.	Leczenie jednocześnie z pierwszym odrobaczaniem kociąt (patrz wyżej).	Jednokrotne podanie emodepsydu spot-on około siedem dni przed spodziewanym porodem zapobiega przenieszeniu larw <i>Toxocara cati</i> na kocięta.	Od 3 tygodnia życia, następnie co 2 tygodnie do momentu odsadzenia (fenbendazol, flubendazol, pyrantel). Kolejne leczenie co miesiąc do 6 miesiąca życia za pomocą wymienionych preparatów albo emodepsydu lub makrocyclicznych laktamów (milbemerycyna, moksydetyna, selamektyna).

- Zabiegi odrobaczania powinny zawsze odbywać się za poradą lekarza weterynarii. Regularne badanie kału, jak sugeruje się dla grup A i B, stanowi dobrą alternatywę dla standardowego odrobaczania.
- Jeżeli nie można jednoznacznie ocenić ryzyka dla zwierzęcia, powinno ono być badane lub odrobaczane co najmniej 4 razy do roku. Badania wykazują, że odrobaczanie 1-3 razy do roku nie zapewnia wystarczającej ochrony. Odrobaczanie co 3 miesiące nie eliminuje możliwości wystąpienia zarażenia patentnego.

* Szczegółowe informacje na temat zarażenia nicieniem sercowym psów i kotów można znaleźć w Przewodniku ESCCAP nr 5: Zwalczanie chorób przenoszonych przez wektory u psów i kotów na www.esccap.org lub www.esccap.pl